

til de Anlæg, det har sat i Værk, saa beder jeg det ærede Medlem tage under Overveielse, om det turde gjøre Selskabet villigere til at komme Publikum imøde, naar det med Udgift til stadigt Tab vil imødekomme Regjeringens Onske, og man saa i Thinget, naar der foreligger et Forslag i denne Henseende, siger: Nei, det ville vi ikke tage imod, nu ville vi se at faae en Jernbane til Hørsholm eller der omkring. Jeg kan ikke se rettere, end at, naar Regjeringen opfordrer Selskabet til at gjøre et Offer, ved at indlade sig paa et Foretagende, som er oplyst baade finantzielt og teknisk at ville medføre Tab, og naar Selskabet gaar ind derpaa, saa er man ikke berettiget til paa dette Punkt at tale om fagre Ord; thi her har Selskabet vist, at det vil komme imøde uden Tvang, og man bør da ikke sige: Vi ville ikke have den Bane. Det tror jeg ikke vil gjøre det tilbøieligt til fremtidig at gaa denne Vej, men vil snarere vise det, hvor langt forsigtigere, klogere og raisonnablere det gaar tilvæks til at lade sig pusse frem. Jeg har med Hensyn til denne Bane ikke forandret min Anskuelse, men Forslaget under Nr. 1 er, som det foreligger, overensstemmende med, hvad jeg oprindeligt har forelagt, og hvad der vedtoges her ved Sagens 3die Behandling.

Spvad der blev sagt om Forslagene under Nr. 2 og 3, kom ogsaa frem, som om de vare noget Nytt og hidtil Ukjendt. Der blev sagt, at, som Sagen stillede sig tidligere, var der Tale om en Jernbane fra Kjøbenhavns Banegaard, der skal føres over Vesterbro og kan føres under Vesterbro ved en Tunnel. Men saaledes var Sagen ikke stillet i det oprindelige Forslag, som jeg har for mig. Der siges der mod Slutningen: „Forbindelsen mellem Kjøbenhavns nuværende Banegaard og den gamle Banegaard kan eventuelt tilveiebringes ved en Tunnel under Vesterbrogade eller ved et Spor langs den tidligere Jernbandedæmning fra Vigerslev forbi Valby“. Saaledes stillede Sagen sig, da Lovforslaget forelagdes af Regjeringen, og saaledes holdt den sig, alene med en blot og bar Redaktionsændring, lige indtil den var til enefte Behandling i Folkethinget. Altsaa under 6 Behandlinger, nemlig 3 her og 3 i det andet Thing, har Sagen staaet faaktativt, saaledes at Regjeringen kunde give Tilladelse til at benytte den gamle Jernbandedæmning, hvis det maatte blive anset for forstandigt og hensigtsmæssigt. Her foreligger altsaa heller ikke Andet end et Forslag om at føre Loven tilbage til den Skikkelse, den havde, da den forlod dette Thing, og som den har havt efter Regjeringens Forslag, som er vedtaget tre Gange i Folkethinget og tre Gange i dette ærede Thing, og der er altsaa ikke Tale om paa dette Punkt at gjøre nogenformelt anden Forandring end den, at man fra Regjeringens Side udtaler, at det vil være uforstandigt at tvinge det sjællandske Jernbaneselskab til at lægge en Jernbane paa den gamle Dæmning, naar Selska-

bet aldrig vil kjøre paa den. Jeg tror ikke, at noget Memeske vil finde det at være forstandigt at nøde et Selskab til at anvende en betydelig Kapital til en Jernbane, som det ikke vil kjøre paa, og jeg gad vide, hvem der vil tvinge Selskabet til at kjøre paa den, naar det ikke selv er villigt dertil. Loven udelukker jo ikke Anlægget af en Bane over eller under Vesterbro; thi begge disse Alternativer ere jo bibeholdte i Lovforslaget og laa efter den enefte Behandling i Folkethinget. Det, der fra min Side er foreslaaet, er kun dette, at man skal lade det være afhængigt af Selskabet, om det vil bruge den gamle Jernbandedæmning eller ikke, og, vil Selskabet benytte den, kan det faae den gratis. Jeg kan derfor ikke forstaa den Uttring af det ærede Medlem, at Selskabet sandsynligvis nu vil finde det mindre hensigtsmæssigt at bruge den gamle Jernbandedæmning; thi, naar Selskabet tror at have Brug for den, maa det dog være stor Opfordring for det til at anvende den, eftersom det faar den gratis. Hvis Selskabet vælger ikke at benytte Dæmningen, men at expropriere for at komme over ad Kallebodstrand til paa et tidligere Stadium end Tilfældet vilde blive, naar Selskabet benyttede den gamle Jernbandedæmning, saa sker det, fordi Selskabet af Hensyn til sin Drift maa anse det forstandigt at gjøre en Udgift, som det kunde spare ved at benytte Dæmningen, men som vil have Interesse for Selskabet og for Publikum. Naar det ærede Medlem forøvrigt sagde, at det havde været forstandigt, om man i sin Tid ikke havde truffet den Disposition, som da blev truffet, saa vil jeg slet ikke benegte dette; men det er jo Noget, der slet ikke foreligger. Vi kunne jo ikke glemme denne Lov, som nu foreligger til enefte Behandling her, efter at den har været til enefte Behandling i det andet Thing, tilveiebringe et saadant Resultat, og jeg maa gjentage, at man dog ikke tilveiebringer noget Fornuftigt, naar man vil tvinge det sjællandske Jernbaneselskab til at lægge en Jernbane paa den gamle Dæmning, medens Selskabet dog ikke vil kjøre paa den, fordi det af Hensyn til Trafikerings og samtlige øvrige Forhold ikke anser det for hensigtsmæssigt. Sammenhængen med den Bestemmelse, at Kjøbenhavns Kommune skulde gratis give sit Stykke af Jernbandedæmningen, var simpelthen den, at man i det andet Thing gik ud fra, at Selskabet vilde have Brug for Dæmningen for derpaa at lægge et Spor, og man mistede da ikke, at Kjøbenhavns Kommune skulde aldeles slippe for at yde sit Bidrag til en Bane, som maatte siges at have særlig Interesse for Kommunen, medens man forøvrigt anerkjendte Banens almindelige Interesse. At jeg modsatte mig den Bestemmelse, har ikke for Thingene været tilstrækelig Grund til at godkjende, at et saadant Offer ikke burde forlanges af Kommunen, og det er altsaa et Standpunkt, jeg forstandigvis ikke længere kan holde mig paa; men det forekommer mig, at